

шната музика не е разполагала съ много инструменти. Въ миналото, музикалнитѣ тонове сж били инволюционни, слизали отгоре-надолу; сегашнитѣ тонове сж еволюционни, понеже възлизатъ нагоре. Натъкне ли се човѣкъ на фалшиви, неопредѣлени тонове, това показва, че той не разбира още законитѣ на музиката и на живота.

Като ученици, вие трѣбва да изучавате живота и музиката едновременно. Музиката помага за организиране на живота. Като не съзнаватъ това, мнозина разглеждатъ живота отдѣлно отъ музиката и се запитватъ: Какъвъ е смисълътъ на живота? — Великъ. — Какво е нашето предназначение? — Велико. — Вѣрно ли е това? — За онзи, който разбира нѣщата, е вѣрно; за онзи, който не разбира, не е вѣрно. Докато струнитѣ сж навити и стоятъ въ магазина, тѣ нѣматъ никаква цена. Обаче, когато влѣзатъ въ ржката на музиканта, който ги поставя на инструмента си и започва да свири, струнитѣ придобиватъ голѣма цена. Тогава казваме, че струнитѣ иматъ велико предназначение. Безъ тѣхъ и най-видниятъ цигуларъ не може да се прояви. И струната се запитва, кжде е била и кжде е сега, но фактъ е, че днесъ гласътъ ѝ се разнася по цѣлия свѣтъ.

И тъй, докато човѣкъ не попадне на тѣсно, въ дарж-дере, и не употреби всичкото си знание и изкуство, да излѣзе вънъ, на свобода, той не може да си служи съ цигулката, да издава